

Assessing implications of Turkish dams on the national security of the countries affected by the Tigris and Euphrates

Mohammad Naderi¹, Mahnaz Goodarzi², Seyed Javad Emam JomeZadeh³

Date received: 2022/08/29

Date of acceptance: 2022/12/12

۱۶۷

پژوهشی فصلنامه علمی - پژوهشی
انجمن مطالعات جهان اسلام
جمعیت دراست العالم الاسلامی
پژوهشی فصلنامه علمی - پژوهشی
انجمن مطالعات جهان اسلام
جمعیت دراست العالم الاسلامی

Abstract

Turkey, with its upstream position in the Tigris and Euphrates catchments, has built 14 dams on the Euphrates and 8 dams on the Tigris. Since the main tributaries of these rivers originate in Turkey, these dams have the ability to control almost all the annual flows of the Tigris and Euphrates rivers in the country. The construction of dams in Turkey has provided the ground for conflict between the countries affected by the international rivers Tigris and Euphrates with this country and among each other. The aim of this study is to explain the consequences of Turkish dams on the national security of the countries affected by the Tigris and Euphrates. This research tries to answer the question with a descriptive-analytical method: What implications has the construction of Turkish dams on the Tigris and Euphrates rivers had on the national security of the countries affected by these rivers? Findings show that Turkish dam construction has weakened natural ecosystems by drying up large parts of the Mesopotamian wetlands and destroying the environment of the affected area by

1. PhD student of International Relations, Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) branch, Isfahan, Iran. mohammad_naderi186@yahoo.com
2. Associate Professor, Department of International Relations, Islamic Azad University, Isfahan Branch (Khorasgan), Isfahan, Iran. (responsible Author) , m.goodarzi@khuif.ac.ir
3. Associate Professor, Political Science Department, Isfahan University, Isfahan, Iran. javad@ase.ui.ac.ir

 Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA..

forming foci of dust formation, increasing disease, unemployment, smuggling, insecurity and expanding migration. Using its geopolitical position, Turkey has pursued its unilateralist and expansionist policies by controlling the vital and strategic resources of the Tigris and Euphrates basins, operating and playing a hydro-hegemonic role. Turkish dams have endangered the national security of countries affected by the Tigris and Euphrates rivers. Data collection was done by library method and with the tool of recording documents, books, media, articles and electronic sources

Keywords: Environmental security, Water shortage crisis, Middle East, Tigris and Euphrates, Turkish dams.

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

۱۶۸

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

بررسی پیامدهای سدسازی‌های ترکیه بر امنیت ملی کشورهای تأثیرپذیر از دجله و فرات

محمد نادری^۱

مهناز گودرزی^۲

سید جواد امام جمعه‌زاده^۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۶/۰۷

چکیده

ترکیه با برخورداری از موقعیت بالادستی در حوضه آبریز دجله و فرات، ۱۴ سد بر فرات و ۸ سد بر دجله ساخته است. از آنجا که سرشاخه‌های اصلی رودهای یادشده از خاک ترکیه سرچشمه می‌گیرد، این سدسازی‌ها، قابلیت مهار تقریباً تمام آورد سالانه رودهای دجله و فرات در خاک این کشور را ایجاد کرده است. سدسازی‌های ترکیه زمینه منازعه کشورهای تأثیرپذیر از رودهای بین‌المللی دجله و فرات با این کشور و میان یکدیگر را فراهم ساخته است. هدف پژوهش تبیین پیامدهای سدسازی‌های ترکیه بر امنیت ملی کشورهای تأثیرپذیر از دجله و فرات است. این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی می‌کوشد به این پرسش پاسخ دهد: سدسازی‌های ترکیه بر رودهای دجله و فرات چه پیامدهایی بر امنیت ملی کشورهای تأثیرپذیر از این رودها داشته است؟ یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد سدسازی‌های ترکیه به تضعیف اکوسیستم‌های طبیعی با خشک شدن بخش‌های وسیعی از تالاب‌های میان‌رودان و تخریب محیط‌زیست منطقه تأثیرپذیر با شکل‌گیری کانون‌های ایجاد و انتشار ریزگرد، افزایش بیماری، بیکاری، قحطی، ناامنی و گسترش مهاجرت منجر شده است. ترکیه با استفاده از موقعیت ژئوپلیتیکی، سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه و توسعه‌طلبانه خود را از طریق کنترل منابع حیاتی و راهبردی حوضه آبریز دجله و فرات، عملیاتی و نقش هیدروهمونی، ایفا کرده است. سدسازی‌های ترکیه، امنیت ملی کشورهای تأثیرپذیر از رودهای دجله و فرات را به مخاطره انداخته است. گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای و با ابزار فیش‌برداری از اسناد، کتب، رسانه‌ها، مقالات و منابع الکترونیکی صورت پذیرفته است.

واژه‌های کلیدی: امنیت زیست‌محیطی، بحران کم‌آبی، خاورمیانه، دجله و فرات، سدسازی‌های ترکیه.

۱. دانشجوی دکتری روابط بین‌الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران
mohammad_naderi186@yahoo.com

۲. دانشیار گروه روابط بین‌الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)
m.goodarzi@khuisf.ac.ir

۳. دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران
javadd@ase.ui.ac.ir

Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose..

مقدمه

امروزه موضوعات امنیتی علاوه بر مفاهیم سنتی مانند قدرت نظامی و بازدارندگی، موضوعات جدیدی مانند گرمایش زمین، بحران کم‌آبی، آلودگی هوا، فرسایش خاک، بیابان‌زایی و گرد و غبار و ریزگرد را دربرگرفته است. به دلیل تأثیرات گسترده و زیان‌بار تضعیف اکوسیستم‌های طبیعی و تخریب عناصر زیست‌محیطی بر زندگی حال و آینده انسان، مسائل زیست‌محیطی در صدر سیاست‌های داخلی و خارجی کشورها و مجامع بین‌المللی قرار گرفته است. معضلات زیست‌محیطی پدیدار شده بر اثر بحران کمبود آب در ابعاد مختلف آن و به خصوص تأمین آب شیرین جهت مصارف انسانی از مهم‌ترین مولفه‌های اثرگذار بر امنیت ملی کشورهاست. در چند دهه اخیر، کمبود آب، مساله و دغدغه جهانی شده است.

نرخ رشد بالای جمعیت، توسعه اقتصادی، تغییر سبک و الگوی زندگی و تغییرات آب و هوایی به افزایش مصرف و تقاضا برای آب منجر شده است. ۴۸ کشور تا سال ۲۰۲۵ با کمبود آب مواجه می‌شوند. مطابق پیش‌بینی‌ها، تنها عامل رشد طبیعی جمعیت و بدون لحاظ نقش سایر عوامل تأثیرگذار، باعث می‌شود تمامی کشورهای واقع در خاورمیانه و شمال آفریقا، طی دو دهه آینده، با کمبود سرانه آب شیرین روبرو شوند (عراقچی، ۱۳۹۶: ۱۳۲).

حوضه آبریز رودهای دجله و فرات بین هفت کشور ترکیه، سوریه، عراق، ایران، عربستان سعودی، اردن و کویت مشترک است. در اغلب پژوهش‌های مرتبط با این حوضه آبریز، سه کشور ترکیه، سوریه و عراق مورد بررسی قرار گرفته‌اند. به دلیل نقش و مشارکت کمتر سایر کشورها در تأمین جریان طبیعی رودهای دجله و فرات، تنها به نام بردن از آن‌ها اکتفا شده است (میان‌آبادی و امینی، ۱۳۹۸: ۵۸).

آب یک منبع استراتژیک^۲ و موضوعی ژئوپلیتیک^۳ در غرب آسیاست. دجله-فرات، بحث برانگیزترین حوضه آبریز در این منطقه است. سرشاخه‌های اصلی رودهای دجله و فرات از ترکیه سرچشمه می‌گیرند. ۱۲ درصد از حوضه دجله در ترکیه، ۲/۰ درصد در سوریه، ۵۴ درصد در عراق و ۳۴ درصد در ایران واقع شده است. ۲۸ درصد از حوضه فرات در ترکیه، ۱۷ درصد در سوریه و ۴۰ درصد در عراق واقع شده است (خالد^۴، ۲۰۲۰: ۱).

مساحت کل آبیاری در حوضه دجله و فرات ۶/۵ تا ۷ میلیون هکتار تخمین زده می‌شود که حدود

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعية دراسات العالم الاسلامي
فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بانی جهان اسلام

۱۷۰

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

1. Ecosystem
2. Strategic
3. Geopolitics
4. Khalid

۵۳ درصد در عراق، ۱۸ درصد در ایران، ۱۵ درصد در ترکیه و ۱۴ درصد در سوریه واقع شده است (خالد، ۲۰۲۰: ۲).

در دهه های اخیر، مساله امنیت آب^۱ در شمار مهم ترین مسائل مرتبط با امنیت ملی اکثر کشورهای واقع در خاور میانه درآمده است. این مساله، در منطقه و کشورهای تاثیر پذیر از دجله و فرات، به دلیل سدسازی های کشورهای ساحلی، به خصوص سدسازی های بی رویه ترکیه به بروز معضلات زیست محیطی، اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی و سیاسی-امنیتی منجر شده است. اصولاً عناصر زیست محیطی بیش از جغرافیای یک کشور را تحت تاثیر قرار می دهد و اغلب منطقه ای و بین المللی است. منازعات آبی کشورهای تاثیر پذیر از دجله و فرات، ذیل مفهوم «هیدروژمونی»^۲ یا هژمونی آبی قابل بررسی و تبیین است. کشورهای تاثیر پذیر از دجله و فرات با کمبود منابع آبی به خصوص آب شیرین، بارش های ناکافی و پراکنش های نامتوازن آن، خشکسالی های پایپی، کمبود منابع زیست محیطی، اکوسیستم های تضعیف شده و محیط زیست تخریب شده بر اثر سدسازی های بی رویه ترکیه بر رودهای یاد شده مواجه شده اند. در سال های اخیر، «عنصر آب» به عنوان متغیر اصلی، سیاست خارجی کشورهای تاثیر پذیر از دجله و فرات را متحول ساخته است. در پی سدسازی های بی رویه ترکیه بر رودهای یاد شده، ظرفیت کنترل جریان طبیعی دجله و فرات در خاک این کشور ایجاد شده است. این مساله، مناقشات کشورهای ذینفع بر سر نحوه و میزان بهره برداری از رودهای یاد شده را تشدید و احتمال بروز منازعات خشونت آمیز بین کشورهای تاثیر پذیر با این کشور و بین یکدیگر را در صورت عدم تفاهم و تعامل سازنده فراهم ساخته است.

هدف پژوهش، تبیین پیامدهای سدسازی های ترکیه بر امنیت ملی کشورهای تاثیر پذیر از رودهای دجله و فرات است. به دلیل فراگیر بودن معضلات زیست محیطی، اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی و سیاسی-امنیتی ناشی از سدسازی های بی رویه ترکیه بر کشورهای تاثیر پذیر، موضوع پژوهش حائز اهمیت است. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی می کوشد به این پرسش پاسخ دهد: سدسازی های ترکیه بر رودهای دجله و فرات، چه پیامدهایی بر امنیت ملی کشورهای تاثیر پذیر داشته است؟ و فرضیه پژوهش بر این محور استوار است: ترکیه با استفاده از موقعیت ژئوپلیتیکی، سیاست های مبتنی بر هژمونی طلبی منطقه ای را از طریق سدسازی های گسترده بر رودهای بین المللی دجله و فرات، عملیاتی و نقش هیدروژمونی ایفا کرده است. سیاست مسدودسازی جریان طبیعی رودهای دجله و فرات، متغیر مستقل و امنیت ملی کشورهای تاثیر پذیر، متغیرهای وابسته در نظر گرفته شده است.

1. Water security
2. Hydrohegemony

۱- پیشینه پژوهش

پژوهش‌های مختلفی در مورد تأثیرات سدسازی‌ها بر رودهای دجله و فرات صورت پذیرفته که برخی از نزدیک‌ترین آنها به لحاظ موضوعی با پژوهش حاضر، عبارتند از:

اسداله‌ی و ذکی (۱۳۹۹) در مقاله‌ای تحت عنوان «هیدروپلیتیک^۱ پروژه گاپ ترکیه و تأثیر آن بر امنیت زیست‌محیطی عراق و سوریه» پیامدهای زیست‌محیطی سدسازی‌های ترکیه در کشورهای عراق و سوریه را بررسی کرده‌اند. به نظر نویسندگان مقاله، به دلیل اهمیت روزافزون منابع آبی در سده کنونی که «سده هیدروپلیتیک^۲» نام گرفته و نقش آب به عنوان یک عامل ژئوپلیتیکی و تأثیرگذاری آن بر قدرت کشورها، کمبود آن یا اختلاف بر سر نحوه و میزان بهره‌برداری از منابع آبی مشترک، احتمال منازعه را تقویت کرده است. شباهت‌های پژوهش حاضر با این مقاله، بیان نقش آب به عنوان یک عنصر حیاتی و برخوردار از اهمیت ژئوپلیتیکی و تأثیرگذاری آن در توسعه پایدار اقتصادی، امنیت زیست‌محیطی و تأکید بر هژمونی طلبی منطقه‌ای ترکیه و تفاوت‌های آن، تبیین تأثیرات تضعیف بوم‌سازگان طبیعی و تخریب عناصر زیست‌محیطی بر سلامت انسانی، آسیب‌های فرهنگی-اجتماعی مانند افزایش بیکاری و مهاجرت از سر ناچاری، زیان‌های اقتصادی قابل توجه، تشدید مناقشات و تقویت احتمال منازعات خشونت‌آمیز بر سر بهره‌برداری از منابع آبی مشترک بر امنیت ملی کشورهای تأثیرپذیر از دجله و فرات، به خصوص ایران، عراق و سوریه و تأثیرات بهره‌برداری کامل ترکیه از ظرفیت سد ایلیسو بر امنیت ملی ایران و عراق است.

میان‌آبادی و امینی (۱۳۹۸) در مقاله‌ای تحت عنوان «درهم‌تنیدگی آب، سیاست و محیط‌زیست در حوضه آبریز دجله و فرات» به بررسی در هم‌تنیدگی‌های تاریخی، سیاسی، امنیتی، اقتصادی، اجتماعی و ژئوپلیتیکی منابع آبی در حوضه آبریز دجله و فرات، به عنوان بزرگ‌ترین حوضه آبریز فرامرزی منطقه غرب آسیا، پرداخته‌اند. به نظر نویسندگان مقاله، آب مانند نفت در حیات امنیتی و سیاسی منطقه غرب آسیا، به عنوان یک عامل ژئوپلیتیکی از دیرباز نقش قابل توجهی داشته است. نویسندگان مقاله معتقدند، بی‌اعتمادی ناشی از رقابت‌های منطقه‌ای کشورهای ساحلی رودهای دجله و فرات، تحت تأثیر ساختار جنگ سرد، مناقشات آبی را از مسائل فنی به مسائل سیاسی و امنیتی گره زده و احتمال تقابل به جای تعامل در منطقه تأثیرپذیر را تقویت کرده است. مقاله به این نتیجه رسیده که ظرفیت سدها و سازه‌های ساخته شده سه کشور ساحلی بر رود فرات، حدود ۳/۸ برابر و بر رود دجله حدود پنج برابر متوسط آورد کل سالانه در این حوضه آبریز است. شباهت‌های پژوهش حاضر با این مقاله، بیان نقش آب به عنوان

فصلنامه علمی-پژوهشی
پژوهش‌های بای جهان اسلام

۱۷۲

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

1. Hydropolitics
2. Hydropolitic century

فصلنامه علمی - پژوهشی
مجموعه دراست العالم الاسلامی
پژوهشهای یاسی جهان اسلام

۱۷۳

پژوهشهای سدهای تاریک بر امنیت ملی کشورهای...

یک عنصر با اهمیت راهبردی و برخوردار از اهمیت ژئوپلیتیکی، درهم تنیدگی مسائل زیست محیطی، اقتصادی، فرهنگی - اجتماعی و سیاسی - امنیتی کشورهای تاثیرپذیر از دجله و فرات، تشدید مناقشات و تقویت احتمال شکل گیری منازعات بین کشورهای ذینفع در پی سدسازی های بی رویه ترکیه و تاکید بر هژمونی طلبی منطقه ای این کشور و تفاوت های آن، بیان پیامدهای فعالیت ها و دخالت های بی رویه انسان در منابع طبیعی، تضعیف بوم سازگان طبیعی، تخریب عناصر زیست محیطی، مسدودسازی جریان طبیعی رودهای بین المللی و تاکید بر حفاظت و صیانت حداکثری از عناصر حیاتی مانند آب، خاک، پوشش گیاهی و جنگلی و تنوع زیستی است.

حافظ نیا و همکاران (۱۳۹۶) در مقاله ای تحت عنوان «تاثیر عوامل سیاسی در تشدید پدیده گرد و غبار در حوضه رودخانه ای دجله و فرات» به بررسی تاثیرات مولفه های سیاسی و نظامی بر شکل گیری و تشدید پدیده گرد و غبار و ریزگرد در منطقه تاثیرپذیر از رودهای دجله و فرات پرداخته اند. به نظر نویسندگان مقاله، جنگ و درگیری نظامی، ضعف مدیریت سیاسی فضا و شرایط امنیتی - سیاسی به افزایش کانون های شکل گیری گرد و غبار و گسترش دامنه آن در منطقه و کشورهای تاثیرپذیر از دجله و فرات منجر شده است. نویسندگان مقاله معتقدند، جنگ و درگیری نظامی، به تضعیف و نابودی اکوسیستم های طبیعی از جمله خشکاندن رودها و تالاب ها، تخریب پوشش گیاهی و جنگلی، فرسایش خاک و آلودگی هوا منجر شده است. شباهت های پژوهش حاضر با این مقاله، بررسی تاثیرات جنگ و درگیری بر عناصر زیست محیطی، تبیین پیامدهای تغییر مسیر رودها، سدسازی های گسترده و بهره برداری های بی رویه از منابع آبی مشترک، نابودی تالاب های منطقه در پی تضعیف بوم سازگان طبیعی و تخریب عناصر زیست محیطی، افزایش کانون های شکل گیری و انتشار گرد و غبار و ریزگرد به دلیل مدیریت ناکارآمد منابع آبی مشترک، بحرانی بودن شرایط زیست محیطی منطقه و کشورهای پایین دست رودها، به خطر افتادن امنیت اقتصادی، تهدید حیات فرهنگی - اجتماعی و تشدید معضلات سیاسی - امنیتی در منطقه و کشورهای تاثیرپذیر از دجله و فرات و تفاوت های آن، تبیین پیامدهای پروژه گاپ بر محیط زیست، آثار تاریخی، فرهنگی - اجتماعی و امنیت ملی کشورهای تاثیرپذیر، به خصوص عراق، سوریه و ایران است.

این پژوهش با در نظر گرفتن مناقشات طولانی مدت کشورهای ذینفع در رودهای بین المللی دجله و فرات، کوشیده تا پیامدهای سدسازی های بی رویه ترکیه بر امنیت ملی کشورهای تاثیرپذیر را تبیین سازد. رودهای یاد شده، با تاثیر حدود ۸۰ درصدی، منبع اصلی تامین نیازهای آبی عراق به شمار می روند. مسدودسازی جریان طبیعی دجله و فرات، عراق را به دلیل واقع شدن در پایین دست، بیش از دیگر

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بانی جهان اسلام
جمعیت ترانس‌العلم الاسلامی

۱۷۴

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

کشورهای تأثیرپذیر، با بحران‌های زیست‌محیطی، اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی و سیاسی-امنیتی مواجه ساخته است. عوامل داخلی و خارجی تأثیرگذار بر امنیت ملی عراق، تأثیرات مشابه و گسترده‌ای بر امنیت ملی ایران دارند؛ امنیت ملی هیچ کشور دیگری تا این حد بر امنیت ملی ایران، تأثیرگذار نیست؛ ایران در عراق منافع حیاتی دارد و تهدید منافع حیاتی این کشور، تهدید منافع حیاتی ایران است. با توجه به نقش حیاتی رودهای دجله و فرات در تامین منافع و امنیت ملی عراق، مسدودسازی حق‌آبه طبیعی، تاریخی و قانونی این کشور، تهدید وجودی این کشور است؛ تهدید وجودی عراق، تهدید وجودی ایران است. افزون بر آنچه بیان شد، ایران سومین کشور تأثیرپذیر از رودهای دجله و فرات است و پس از عراق و سوریه، بیشترین آسیب‌های ناشی از سدسازی‌های یادشده در ابعاد مختلف بر این کشور تحمیل شده است؛ در پی سدسازی‌های گسترده ترکیه، بخش‌های وسیعی از جغرافیای ایران بر اثر تضعیف و نابودی بوم‌سازگان طبیعی و تخریب عناصر زیست‌محیطی منطقه تأثیرپذیر، به‌ویژه خشک شدن بخش‌های وسیعی از تالاب بزرگ هورالعظیم واقع در مرز ایران و عراق با پدیده مرگبار و زیان‌بار ریزگردها، مواجه شده است؛ ریزگردها، سلامت انسانی، حیات فرهنگی-اجتماعی و فعالیت‌های اقتصادی ساکنان نواحی غرب و جنوب غرب ایران را تا حد قابل‌توجهی به مخاطره انداخته است. بنابراین موضوع پژوهش حائز اهمیت بوده و نتایج آن نوآوری‌های این تحقیق است.

۲- چارچوب مفهومی

۲-۱- امنیت ملی

باری بوزان^۱ معتقد است، در موضوع امنیت، بحث کلی درباره پیگیری‌هایی از تهدید است. وقتی این بحث در چارچوب نظام بین‌المللی مطرح شود، امنیت به توان دولت‌ها و جوامع در راستای حفظ هویت مستقل و تمامیت عملی آنها مرتبط می‌شود. در نظام بین‌المللی واحد استاندارد امنیت، دولت دارای حاکمیت و قلمرو است. با توجه به این‌که ساختار نظام بین‌الملل در موضوعات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی با آنارشی در ابعاد سازمانی مواجه است، کانون اصلی ملاحظات امنیتی، دولت‌ها به عنوان واحدهای مسلط هستند (بوزان، ۱۳۹۷: ۳۲-۳۳).

۲-۲- امنیت آبی

امنیت آب، مفهومی است که توسط برنامه توسعه سازمان ملل متحد به‌عنوان بخشی از دستور کار

1. Barry Buzan

امنیت انسانی به این شکل تعریف شده است: امنیت آب، تضمین این واقعیت است که هر فرد به اندازه کافی به آب سالم و مقرون به صرفه برای رسیدن به یک زندگی سالم، برآورنده و پربار، دسترسی دارد که در عین حال، عناصر زیست محیطی تولیدکننده آب و وابسته به آن را حفظ کند. این تعریف، مشتمل بر چهار بُعد امنیت آب است که عبارتند از: دسترسی فیزیکی به آب، دسترسی مقرون به صرفه به آب، دسترسی به آب آشامیدنی سالم و مدیریت پایدار منابع آب (کاویانی‌راد، ۱۳۹۷: ۹۲).

۲-۳- امنیت زیست محیطی

محیط زیست، دارای مفهوم و کاربردی موسع از برهم کنشی محیط زنده (منابع انسانی و طبیعی) و غیرزنده (آب، خاک و هوا) است و از کنش‌های متقابل و زنجیره‌وار عوامل کالبدی خارجی با زیست‌مندان (موجودات زنده) تاثیرپذیر است. هر نوع رویدادی که بنیادهای کنش‌های متقابل و زنجیره‌وار را گسسته سازد، به نابودی و مرگ حیات به عنوان والاترین ارزش هستی، منجر می‌شود. دانش واژه «محیط زیست» مفهومی فراگیر درباره نقش طبیعت در شکل‌دهی به سرنوشت انسان و نحوه تعامل انسان و طبیعت است (کاویانی‌راد، ۱۳۹۷: ۱۹).

۲-۴- رودهای بین‌المللی

به رودهای جاری بین دو یا چند کشور، رودهای بین‌المللی گفته می‌شود. بهره‌برداری بی‌رویه از این رودها، گاهی به شکل‌گیری بحران‌های زیست محیطی و نیز تنش‌های ملی و بین‌المللی منجر می‌شود و تاثیرات قابل توجهی بر معیشت انسان‌ها بر جای می‌گذارد. از این رو، اهمیت منابع و سرمایه‌های طبیعی و ضرورت حفظ تعادل اکولوژیک^۱ و ارتباط آن با مسائل سیاسی و امنیتی، بستر رقابت، تعامل و ستیز بازیگران سیاسی، به ویژه بین دولت‌ها را ایجاد کرده است (گل‌کریمی و کاویانی‌راد، ۱۳۹۶: ۱۱۴).

۲-۵- ژئوپلیتیک

عواملی مانند موقعیت جغرافیایی، موقعیت دریایی، موقعیت خشکی و منابع کمیاب اقتصادی در پیشبرد سیاست خارجی دولت‌ها تاثیرگذار است. در جغرافیای سیاسی، نقش عناصر فضایی - سیاسی یک کشور و در ژئوپلیتیک، نقش عناصر تاثیرگذار در قدرت فرامرزی، مدنظر است. بنابراین، ژئوپلیتیک را می‌توان «جهانی‌اندیشی»، یا بررسی نقش متقابل قدرت‌ها و ترتیب و توالی قدرت در منطقه و جهان دانست. دانشی که هم شکل جهانی سیاست و ترتیب و توالی قدرت و هم اشکال منطقه‌ای آن را مورد بررسی قرار می‌دهد (مجتهدزاده، ۱۴۰۰: ۱۳۸-۱۳۹).

۲-۶- هیدروپلیتیک

هیدروپلیتیک، یکی از گرایش‌های جغرافیای سیاسی است که به مطالعه نقش آب بر رفتارهای سیاسی در مقیاس‌های گوناگون می‌پردازد. این دانش، ترکیبی از دو واژه «آب» و «سیاست» است و تاثیر و نقش آفرینی منابع آب بر روابط سیاسی کشورها را مورد بررسی قرار می‌دهد (گل‌کرمی و کاویانی‌راد، ۱۳۹۶: ۱۱۷).

۳- چارچوب نظری پژوهش

در برداشت کلاسیک، مفهوم امنیت عمدتاً بر اهمیت قدرت نظامی در جنبه ایجابی و قدرت دفاعی و بازدارندگی در جنبه سلبی آن برای مقابله با تهدیدات تمرکز دارد. امروزه تعریف و ستفالیایی از مفهوم امنیت، دیگر تعریف مسلط نیست زیرا این مفهوم چندبعدی، گسترده و متنوع شده است. باری بوزان در یک تقسیم‌بندی کلی، امنیت اجتماعات بشری را در پنج بخش دسته‌بندی کرده که عبارتند از: امنیت نظامی، امنیت سیاسی، امنیت اقتصادی، امنیت اجتماعی و امنیت زیست‌محیطی. وی معتقد است، این پنج بخش، جدا از یکدیگر عمل نکرده و هر بخش، نقشی مهم در درون مساله امنیت ایفا کرده و روشی برای تنظیم اولویت‌هاست که از طریق ارتباطات قوی به یکدیگر متصل می‌شوند (بوزان، ۱۳۹۷: ۳۳-۳۴).

"تهدید زیست‌محیطی امنیت ملی، همانند تهدیدات نظامی و اقتصادی به پایگاه مادی دولت لطمه می‌زند و شاید تا جایی پیش رود که ایده دولت و نهادهای آن را تهدید کند" (بوزان، ۱۳۹۷: ۱۵۴). با گسترده شدن، تنوع و سرعت‌گیری فعالیت‌های انسانی در قرن گذشته و گسترش دانش مربوط به اکوسیستم (بوم‌شناسی) سیاره زمین، امروزه محیط‌زیست، عاملی ثابت و زمینه‌ای محسوب نمی‌شود. افزایش فعالیت‌های انسانی بر شرایط حیات در سیاره زمین، آشکارا تاثیرگذار شده است. عوامل انتشار اسیدها و گازهای گلخانه‌ای، درخور شناسایی هستند. کشف مداوم روابط علت و معلولی، اطلاعات روزافزونی در زمینه مسائل زیست‌محیطی در اختیار انسان قرار داده تا وارد صحنه سیاسی شده و تصمیم‌گیری کند. تهدیدات زیست‌محیطی بزرگ‌تر، در دستور کار امنیت ملی کشورها اهمیت بیشتری یافته‌اند. تضعیف لایه اُزن^۱ و گرمایش زمین، پدیده‌هایی با گستره جهانی هستند (بوزان، ۱۳۹۷: ۱۵۴-۱۵۵). تهدیدهایی، تهدید زیست‌محیطی به شمار می‌آیند که محیط‌زیست یک محدوده جغرافیایی، قلمرو

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بای جهان اسلام
جمعه تر اسف‌العام الاسلامی

۱۷۶

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

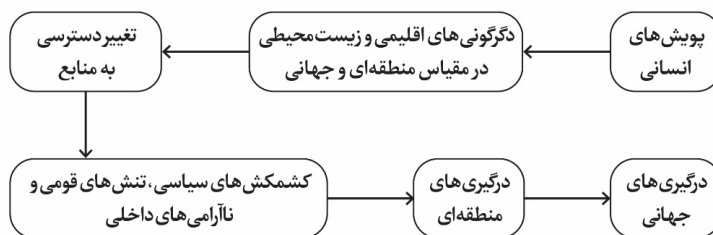
فصلنامه علمی - پژوهشی
مجموعه‌ای برای مطالعه و پژوهش در اسلام

یا واحد سیاسی ملی یا فراملی را تا حدی به مخاطره انداخته باشند که موجودیت عناصر زیست محیطی مانند آب، خاک، هوا، پوشش گیاهی و جنگلی و تنوع زیستی به شکل قابل توجهی نابود شده باشند.

امنیت زیست محیطی پایه و اساس سایر ابعاد امنیت است. امنیت زیست محیطی مربوط به حفظ و نگهداری زیست بوم محلی و جهانی به عنوان نظام حمایتی ضروری است که کلیه امور خطیر و فعالیت‌های مهم بشر به آن وابسته است (بوزان، ۱۳۹۷: ۳۳).

بوزان با نگاهی موسع، موضوعات امنیتی را فراتر از تهدیدات نظامی صرف دانسته و صورت‌بندی عام‌تری از تهدیدات امنیتی ارائه کرده است. از دیدگاه او، انسان به عنوان رکن اصلی سازنده مفهوم امنیت و محیط به عنوان فضای تاثیرگذار بر حیات انسانی، دو بعد اصلی امنیت را ایجاد کرده و سایر ابعاد «امنیت زیست محیطی»^۱ و «امنیت انسانی»^۲، یعنی مولفه‌های امنیت در ارتباط با دو بعد اصلی امنیت (انسان و محیط)، معنا می‌یابند.

تخریب محیط زیست بر توان و گستره تخریب حوادث طبیعی افزوده و در مواردی وقوع این نوع حوادث را تسریع کرده است. تکرار حوادث طبیعی در چند دهه اخیر، نمونه‌هایی نگران‌کننده از روند یادشده است. همانطور که دگرگونی اقلیمی باعث وقوع سیل‌های مخرب‌تر، امواج گرما، خشکسالی و توفان می‌شود، تکرار حوادث طبیعی در آینده می‌تواند تسریع شود. مطابق الگوی زیر، دخالت‌های انسانی و پویای‌های اقتصادی به تغییرات اقلیمی^۳ و زیست محیطی و در نهایت به درگیری‌های منطقه‌ای و جهانی منجر می‌شود (کاویانی‌راد، ۱۳۹۷: ۲۲).

شکل (۱): ریشه‌های زیست محیطی درگیری

منبع: (کاویانی‌راد، ۱۳۹۷: ۲۲).

تعریف و شاخص دقیق امنیتی کردن، جا انداختن بین‌الذهانی «تهدید وجودی» با درجه‌ای

1. Environmental security
2. Human security
3. Climate change

از برجستگی است که تأثیرات سیاسی اساسی داشته باشد. آنچه به یک مساله جلوه امنیتی می‌دهد، «تهدید وجودی» ناشی از بروز آن است که برخی «تدابیر اضطراری» را از سوی کارگزاران سیاست‌گذار، اجتناب‌ناپذیر می‌سازد. هر موضوعی، تنها زمانی امنیتی می‌شود که مخاطبان، آن را با این عنوان بپذیرند. تأکید بر پذیرش موضوعی به عنوان «تهدید وجودی» حدی از تهدید است که ضرورت دارد برنامه‌ای را پی‌ریخت و مطابق آن به اتخاذ «تدابیر اضطراری» یا دیگر اقدامات متناسب با سطح تهدید، و جاهت بخشید (بوزان و همکاران، ۱۳۹۴: ۵۲-۵۳).

هومر دیکسون^۱ معتقد است، نسل‌های آینده با کاهش منابع آب و نابودی آبخوان‌ها، رودخانه‌ها و دیگر منابع آبی و افت صنعت ماهیگیری و شیلات مواجه می‌شوند. شش نوع تغییر زیست‌محیطی می‌تواند به درگیری و منازعه بین گروه‌های سیاسی و هویتی منجر شود که عبارتند از: تغییرات آب و هوایی ناشی از انتشار گازهای گلخانه‌ای؛ تخریب لایه اُزن؛ تخریب و از دست دادن زمین‌های کشاورزی حاصلخیز؛ تخریب و نابودی جنگل‌ها؛ کاهش و آلودگی منابع آب شیرین و کاهش ماهیگیری به دلیل نابودی شیلات (هومر دیکسون، ۱۹۹۴: ۶).

از میان موارد یاد شده، دسترسی به منابع آب شیرین و اراضی کشاورزی حاصلخیز، دو عامل تأثیرگذارتر محسوب می‌شوند. تغییر زیست‌محیطی، افزایش جمعیت و توزیع اجتماعی نابرابر منابع، عوامل عمده کمبود منابع تجدیدپذیر به شمار می‌روند. مفهوم «کمبود منابع زیست‌محیطی» هر سه عامل را در بر می‌گیرد. اصطلاح رایج «تغییر زیست‌محیطی^۲» به کاهش کیفیت یا کمیت منابع تجدیدپذیر ناشی از فعالیت‌های انسانی، اشاره دارد که معمولاً سریع‌تر از تجدید و احیای آن‌ها به واسطه فرآیندهای طبیعی رخ می‌دهد. تغییر زیست‌محیطی، تنها یکی از سه عامل عمده کمبود منابع تجدیدپذیر است. عامل دوم، روند رو به رشد جمعیت است که دسترسی سرانه به یک منبع را با تقسیم آن میان جمعیت بیشتر، کاهش می‌دهد. عامل سوم، توزیع اجتماعی نابرابر منابع است که منابع را در دسترس جمعیت معدودی متمرکز و طیف گسترده‌ای را با کمبود منابع روبرو می‌سازد. اصطلاح «کمبود منابع زیست‌محیطی» شرایطی را به وجود می‌آورد که سه عامل یاد شده در یک تحلیل گنجانده شوند. شواهد تجربی نشان می‌دهد دو عامل نخست، زمانی بیشترین آسیب و زیان را در پی دارد که با عامل توزیع اجتماعی نابرابر منابع ترکیب شوند (هومر دیکسون، ۱۹۹۴: ۷). آب، خاک، اقلیم، جنگل و منابع دریایی، مهم‌ترین عناصر زیست‌محیطی را تشکیل می‌دهند. تغییرات اقلیمی از جمله گرمایش زمین، کمبود بارش‌ها، بالا

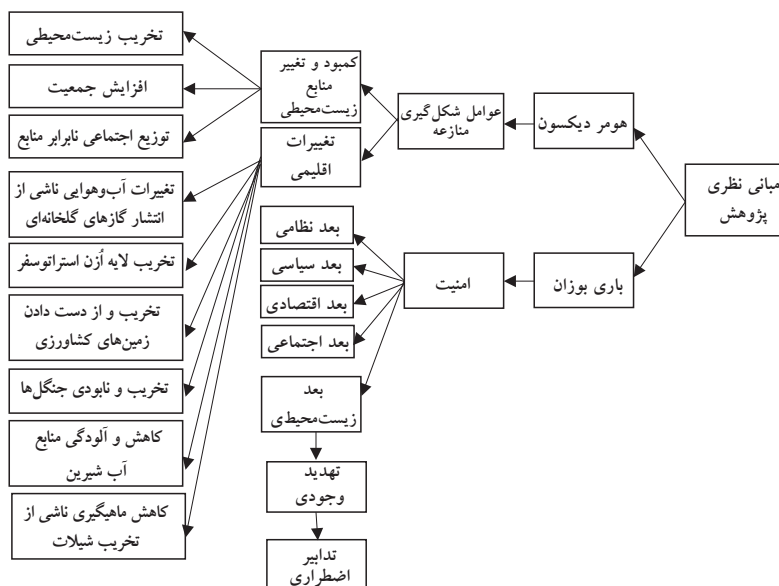
فصلنامه علمی-پژوهشی
پژوهش‌های بای جهان اسلام
جمعیت ترانس‌الهام اسلامی

۱۷۸

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

1. Homer- Dixon
2. Environmental change

آمدن سطح آب دریاها، فرسایش خاک و تبخیر منابع آب در صورت پیوند با کمبودهای از پیش موجود، به شکل گیری و بروز زیان های گسترده با ظرفیت تبدیل به منازعه منطقه ای و بین المللی منجر می شود. مسدودسازی جریان طبیعی رودهای بین المللی، تاثیرات قابل توجهی بر سلامت، معیشت و امنیت ساکنان منطقه و کشورهای تاثیرپذیر برجای می گذارد و در پی بحران های زیست محیطی، مناقشات تشدید و احتمال منازعات منطقه ای تقویت می شود. چارچوب نظری پژوهش، تلفیقی از «نظریه منازعه» هومر دیکسون و «نظریه امنیت» باری بوزان با تاکید بر بُعد «امنیت زیست محیطی» نظریه پردازان یادشده است. در جهان امروز که دامنه تهدیدهای امنیت ملی از تهدیدهای نظامی و سیاسی به تهدیدهای زیست محیطی و اقتصادی گسترش یافته، وابستگی یک جانبه کشورها به وابستگی متقابل آنها تبدیل شده است. وابستگی های متقابل، روابط منطقه ای را وارد فاز جدیدی کرده و استفاده از ظرفیت های ایجاد شده، می تواند در برقراری صلح و ثبات منطقه ای و بین المللی مفید و موثر باشد. امروزه، آب اهمیت ژئوپلیتیکی پیدا کرده و بیش از هر زمانی بر روابط کشورها تأثیرگذار شده است. بنابر آنچه بیان شد، در صورتی یک عنصر از عناصر زیست محیطی، امنیتی سازی می شود که شرایط «تهدید وجودی» را دارا بوده و حفاظت از آن، نیازمند «تدابیر اضطراری» باشد. تلاش شده پیامدهای سدسازی های ترکیه بر امنیت ملی کشورهای تاثیرپذیر از رودهای دجله و فرات بر اساس مدل تلفیقی مذکور، تبیین شود.

شکل (۲): مدل تلفیقی نظریه هومر دیکسون و نظریه باری بوزان

۴- تاثیرات پروژه گاپ بر منطقه و کشورهای تاثیر پذیر از رودهای دجله و فرات

پروژه آناتولی جنوب شرقی^۱ (گاپ)، در حوضه آبریز دجله و فرات و دشت‌های بین‌النهرین شمالی شامل استان‌های آدیامان^۲، باتمان^۳، دیاربکر^۴، غازی آنتپ^۵، کیلیس^۶، ماردین^۷، سیرت^۸، شانلی اورفا^۹ و شیرناک^{۱۰} اجرایی شده است. مطابق پروژه گاپ، ۱۴ سد بر فرات، ۸ سد بر دجله و در مجموع ۱۹ نیروگاه برق‌آبی ساخته می‌شود. پس از تکمیل این پروژه، ۱/۸ میلیون هکتار زمین کشاورزی آبیاری می‌شود. توان تولید انرژی نیروگاه‌ها در مجموع ۷۴۷۶ مگاوات بوده و سالانه ۲۷ میلیارد کیلو وات ساعت برق تولید می‌شود (قائم‌مقامی، ۱۳۹۶: ۱۰۷).

در ابتدا، هدف از اجرای پروژه گاپ، ساخت ۲۲ سد و ۱۹ نیروگاه برق آبی بر رودهای دجله و فرات و گسترده شدن شبکه‌های آبیاری برای تولید انرژی برق آبی و آبیاری ۱/۸ میلیون هکتار زمین در جنوب شرقی ترکیه اعلام شده بود. در دهه‌های بعد، دامنه پروژه گاپ به طور قابل توجهی گسترش یافت و به طرح جامع‌تر و جسورانه‌تری از نوسازی و تحول تبدیل شد. هدف از اجرای گاپ، توسعه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جمعیت بومی در منطقه جنوب شرقی ترکیه اعلام شده است (بیلگن، ۲۰۱۸: ۱).

نقشه (۱): محدوده پرورژه گاب (خبرگزاری مهر، ۱۳۹۹).

مطابق گزارش برنامه امنیت و تغییرات محیطی در «مركز مطالعات و پيلسون»^{۱۲} بر ورژ گاي يکي از

1. Guneydogu Anadolu Projesi (GAP)
2. Adiyaman
3. Batman
4. Diyarbakır
5. Gaziantep
6. Kilis
7. Mardin
8. Siirt
9. Sanliurfa
10. Sınak
11. Bilgen
12. Wilson

بزرگترین پروژه‌های آبی در جهان است که بر رودهای دجله و فرات اجرا شده است. این پروژه شامل ۱۳ طرح آبیاری و برق آبی است که در بردارنده ۲۲ سد و ۱۹ نیروگاه برق-آبی بر رودهای دجله و فرات است. تنها یکی از این سدها - سد آتاتورک^۱ - حدود ۴۹ میلیارد متر مکعب، ظرفیت ذخیره آب دارد. ایلیسو^۲، دیگر سد مهمی است که معادل سه برابر بزرگترین سد ایرانی - کرخه - ظرفیت ذخیره آب دارد. پروژه گاپ آینده نگران‌کننده‌ای برای کشورهای پایین‌دست رودها، به خصوص برای عراق و سوریه رقم زده است. اجرای کامل این پروژه، تحولات مهمی در هیدرولوژی^۳ مناطق تحت‌تاثیر از رودهای دجله و فرات ایجاد و به شکل قابل توجهی کیفیت و کمیت آب این رودها را در منطقه و کشورهای پایین‌دست کاهش می‌دهد. ترکیه با اجرای پروژه گاپ، به دنبال ایجاد هژمونی^۴ در حوضه آبریز دجله و فرات است (اسدالهی و ذکی، ۱۳۹۹: ۵).

۹۴ درصد سرچشمه‌های فرات و ۵۱ درصد سرچشمه‌های دجله در ترکیه واقع شده‌اند. استفاده بی‌رویه از سموم و کودهای شیمیایی، به دلیل گسترش کشاورزی به علاوه کاهش منابع آبی و افزایش شوری آن، باعث شده تا کشورهای پایین‌دست رودها با معضل تامین آب شرب مواجه شوند. سوریه در تامین آب و برق شهرها، حتی در پایتخت این کشور با مشکل مواجه شده است. می‌توان گفت در ترکیه تمایل زیادی به مدیریت و کنترل منابع آبی و فروش آب به کشورهای نیازمند وجود دارد (مختاری‌هشی و قادری حاجت، ۱۳۸۷: ۶۹).

سدهای ترکیه بر دجله و فرات، تاثیرات قابل توجهی در کاهش جریان طبیعی رودهای یادشده و به تبع آن، شکل‌گیری معضلات زیست‌محیطی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی در کشورهای تاثیرپذیر بر جای گذاشته است. عراق، پایین‌دست‌ترین کشور حوضه آبریز دجله و فرات، به شدت تحت‌تاثیر قرار گرفته است. تجزیه و تحلیل کیفیت آب نشان می‌دهد که شوری آب فرات با گذشت زمان در حال افزایش است و در مرزهای سوریه و عراق، در جایی که بالاتر از آنچه برای آبیاری توصیه می‌شود به سطح غیرقابل قبولی رسیده است. کیفیت آب دجله، هنگامی که این رودخانه به عراق می‌رسد، برای آبیاری نامناسب و در بغداد نگران‌کننده است (آدمو و همکاران^۵، ۲۰۲۰: ۴۳).

1. Atatürk
2. Ilisu
3. Hydrology
4. Hegemony
5. Adamo et al

جدول (۱): حوضه آبریز رودهای دجله و فرات

کشور	رود دجله		رود فرات	
	مساحت از حوضه آبریز (کیلومتر مربع)	درصد از کل حوضه آبریز	مساحت از حوضه آبریز (کیلومتر مربع)	درصد از کل حوضه آبریز
ترکیه	۵۴۱۴۵	۲۴/۵	۱۲۵۰۰۰	۲۸/۲
سوریه	۸۸۴	۰/۴	۷۶۰۰۰	۱۷/۱
عراق	۱۲۳۹۸۱	۵۶/۱	۱۷۷۰۰۰	۳۹/۹
ایران	۴۱۹۹۰	۱۹	-	-
عربستان سعودی، اردن و کویت	-	-	۶۶۰۰۰	۱۴/۹
مجموع	۲۲۱۰۰۰	۱۰۰	۴۴۴۰۰۰	۱۰۰

(میان‌آبادی و امینی، ۱۳۹۸: ۵۹).

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بانی جهان اسلام
جمعیت ترانس‌ال‌عالم الاسلامی

۱۸۲

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

دجله و فرات در منطقه‌ای بین دو اقلیم مرطوب و بیابانی واقع شده‌اند. منبع اصلی آب هر دو رودخانه، باران و برف‌های ذوب‌شده کوه‌های جنوب شرق ترکیه است. جریان این رودها در فصل‌های سال‌های مختلف، دارای نوسانات قابل‌توجهی است. متوسط بارش در حوضه این رود از حدود ۱۰۰۰ میلیمتر در سرچشمه‌های در شمال ترکیه تا ۱۵۰ میلیمتر در سوریه و حدود ۷۵ میلیمتر در جنوب عراق متفاوت است. متوسط بارش در حوضه رود دجله نسبت به حوضه رود فرات، سالانه ۳۰۰ میلیمتر بیشتر است. میانگین متوسط بارش سالانه در این حوضه آبریز، بین ۴۰۰ تا ۶۰۰ میلیمتر است که در بیشترین بارش سالانه، حدود ۸۰۰ میلیمتر و کمترین بارش سالانه، حدود ۱۵۰ میلیمتر، در این حوضه ثبت شده است. متوسط آورد طبیعی سالانه رود فرات در مرز ترکیه - سوریه، حدود ۳۰ میلیارد متر مکعب است که در ۷۵ سال گذشته به دلیل اقدامات و فعالیت‌هایی مانند اجرای طرح‌های آبی، به ویژه طرح‌های سدسازی، روند کاهشی داشته و برای دوره آماری سال‌های ۱۹۷۴ تا ۲۰۱۰ به حدود سالانه، ۲۵ میلیارد متر مکعب رسیده است. این میزان برای رود دجله، حدود ۵۰ میلیارد متر مکعب است که در شرایط طبیعی، حدود ۲۱ میلیارد متر مکعب آن از ترکیه به عراق سرازیر می‌شود. درباره متوسط آورد سالانه در حوضه دجله و فرات، در برخی منابع، آمارهای متفاوتی ذکر شده است. برای مثال، این میزان برای رود فرات، سالانه ۳۷ میلیارد متر مکعب و برای رود دجله، سالانه ۵۷ میلیارد متر مکعب نیز گزارش شده است (میان‌آبادی و امینی، ۱۳۹۸: ۵۹-۶۰).

نقشه (۲): موقعیت تقریبی سدهای احداث شده بر رودهای دجله و فرات از سوی ترکیه، سوریه و عراق (پایگاه خبری تحلیلی دانشگاه رازی، ۱۳۹۹).

جدول (۲): ظرفیت سدها و سازه‌های احداث شده و در حال احداث سه کشور ساحلی دجله و فرات (میلیارد مترمکعب)

نام رودخانه	ترکیه		سوریه		عراق		درصد از کل متوسط جریان حوضه
	ظرفیت ذخیره	درصد از کل آورد حوضه	ظرفیت ذخیره	درصد از کل آورد حوضه	ظرفیت ذخیره	درصد از کل آورد حوضه	
حوضه رود فرات	۱۷/۶	۳۵	۱/۵	۳	۱۳۰	۲۶۰	بیش از سه برابر
حوضه رودخانه دجله	۹۸	۳۲۵	۱۷/۷	۵۹	۳۷/۶	۱۲۵	پنج برابر
مجموع (دجله و فرات)	۱۱۵/۶	۱۴۵	۱۹/۲	۲۵	۱۶۷/۶	۲۱۰	۳/۸ برابر

(میان‌آبادی و امینی، ۱۳۹۸: ۷۶).

مطابق جدول شماره ۲ ملاحظه می‌شود، ظرفیت سدها و سازه‌های ساخته شده سه کشور ساحلی بر رود فرات، بیش از سه برابر و بر رود دجله حدود پنج برابر متوسط آورد سالانه در این حوضه آبریز است. در حالی که حدود ۸۹ درصد جریان طبیعی فرات از ترکیه سرچشمه می‌گیرد، این کشور قادر شده است بیش از سه برابر متوسط آورد سالانه حوضه این رود را پشت سدهای ساخته شده ذخیره کند. ظرفیت ذخیره سد

و سازه‌های ترکیه بر رود دجله، حدود ۱۷/۶ میلیارد متر مکعب است، در حالی که متوسط جریان سالانه این رود در نزدیکی مرز ترکیه و عراق، حدود ۱۶/۸ میلیارد متر مکعب است. این وضعیت نشان می‌دهد ترکیه قادر شده است کل آورد سالانه رود دجله را در این کشور ذخیره سازد. افزون بر این، ظرفیت سدها و سازه‌های ساخته شده این کشور بر دجله و فرات، بیش از ۱/۵ برابر کل آورد این حوضه آبریز است. ظرفیت سدها و سازه‌های ساخته شده عراق بر رودهای یادشده، بیش از دو برابر متوسط کل آورد سالانه این حوضه آبریز است. ظرفیت سدها و سازه‌های ساخته شده در حوضه دجله و فرات، حدود ۳۰۰ میلیارد متر مکعب است که حدود چهار برابر بیشتر از متوسط آورد کل سالانه رودها و منابع آب موجود در این حوضه آبریز است (میان‌آبادی و امینی، ۱۳۹۸: ۷۷).

سد ایلپسو^۱ بخشی از پروژه آناتولی جنوب شرقی ترکیه و بزرگترین سد بر رود دجله است. این سد در مسیر اصلی رود دجله در ۶۵ کیلومتری بالادست مرز سوریه و عراق در خاک ترکیه احداث شده است. سد ایلپسو بر سد موصل، تاثیرگذار است و تا حدود ۷۸ درصد جریان ورودی به این سد را کاهش می‌دهد (المدهچل و همکاران، ۲۰۲۰: ۱). کشورهای ذینفع، مطابق با پیشینه و منافع خود، تصورات و بازنمایی‌های اجتماعی - طبیعی متنوعی را بر می‌سازند و ائتلاف چندبازیگری و چند مقیاسی را برای توجیه یا وجاهت‌زدایی از موضوع ساخت سد ایلپسو، ایجاد می‌کنند. با وجود این که مخالفان ساخت سد ایلپسو، نتوانستند به اهداف خود دست یابند، اما توانستند چندین نهاد و سازمان را درگیر بحث و گفتگو درباره این سد کرده و گفتمان‌های مسلط دولت ترکیه در این ارتباط را به چالش بکشند (هومز^۲، ۲۰۱۶: ۱۸).

در صورت بهره‌برداری کامل از سد ایلپسو، ۵۲ روستا و ۱۵ شهر کوچک از جمله شهر تاریخی حصن کیف و بناهای تاریخی مربوط به دوران آشوری و عثمانی با ۱۲۰۰۰ سال قدمت، زیر آب می‌رود. با بهره‌برداری از این سد، جریان طبیعی دجله با منشأ ترکیه به سوی عراق از ۲۱ میلیارد متر مکعب به ۱۰ میلیارد متر مکعب کاهش یافته و به کم‌پزیر شدن حدود ۷۰۰ هزار هکتار از اراضی کشاورزی، تضعیف بیش از پیش اکوسیستم‌های طبیعی و کوچ اجباری و بی‌خانمانی جمعیت قابل توجهی از ساکنان منطقه تاثیر پذیر، منجر می‌شود. کاهش جریان طبیعی دجله بر بخش عراقی تالاب هورالعظیم، تاثیرات مخرب زیست محیطی دارد. بهره‌برداری کامل از ظرفیت سد ایلپسو، به کاهش کیفیت آب دجله و به تبع آن کارون و اروند، بیابان‌زایی و افزایش کانون‌های شکل‌گیری و انتقال ریزگرد، در منطقه تاثیر پذیر از دجله منجر می‌شود (نواری، ۱۳۹۷: ۲۲۷-۲۲۸).

1. Al-Madhhachi et al

2. Hommes

فصلنامه علمی - پژوهشی
مجموعه‌ای برای جهان اسلام

دریاچه سد ایلیسو بعد از سد آتاتورک، دومین مخزن بزرگ آب در ترکیه است. این سد، بعد از سد آتاتورک و کارا کایا^۱ و کبان^۲، چهارمین سد بزرگ ترکیه است. حجم نگهداری آب این سد، حدود ۱۱ میلیارد متر مکعب است (قائم مقامی، ۱۳۹۶: ۱۱۱-۱۱۲).

۴-۱- پیامدهای زیست محیطی سدسازی‌های ترکیه بر منطقه و کشورهای تاثیر پذیر از دجله

و فرات

گرد و غبار و ریزگرد، نتیجه تخریب عناصر زیست محیطی بر اثر فعالیت‌ها و دخالت‌های بی‌رویه انسان در طبیعت است و عواملی مانند سیاست‌های نادرست و مدیریت ناکارآمد منابع آبی، تغییرات آب و هوایی ناشی از گرمایش زمین، خشکسالی‌های پیاپی، نابودی پوشش گیاهی و جنگلی، فرسایش خاک و آلودگی هوا بر آن تاثیرگذار است. این پدیده در غرب آسیا و به‌ویژه در کشورهای تاثیر پذیر از رودهای دجله و فرات تا حدی گسترش یافته که به یک معضل جدی تبدیل شده است.

تعریف حقوقی محیط‌زیست، به ترسیم قلمرو موضوع، نقد اعمال قواعد حقوقی و برقراری حدود مسئولیت در صورت بروز خسارت و زیان کمک می‌کند. واژه «محیط‌زیست» به معنای احاطه کردن است. با کاربرد موسع از واژه احاطه، محیط‌زیست شامل نوعی از شرایط طبیعی، اجتماعی و فرهنگی بوده که بر حیات فرد و اجتماع تاثیرگذار است. از منظر جغرافیایی، محیط‌زیست می‌تواند به ناحیه‌ای محدود و یا به کل سیاره زمین هواسپهر^۳ (جو) و پوش سپهر^۴ تعمیم یابد (شیلتون و کیس، ۱۳۹۶: ۳۹).

توفان گرد و غبار، فرایند پیچیده‌ای است که تحت تاثیر فعل و انفعالات سامانه‌های جوی بوده و شرایطی مانند سرعت زیاد باد، خاک برهنه و هوای خشک باعث شکل‌گیری آن می‌شود. در سال‌های اخیر، این پدیده در خاورمیانه افزایش یافته است. توفان گرد و غبار بر تغییر اقلیم تاثیر گذاشته و آسیب‌های جدی بر سلامت انسانی وارد می‌سازد (می و همکاران، ۲۰۰۸: ۹۶۵).

بخش عمده گرد و غبار و ریزگرد که بخش‌های وسیعی از جغرافیای ایران را در دوده‌های اخیر، تحت تاثیر قرار داده، از کشورهای عراق، سوریه، عربستان و اردن منتقل شده است. در این زمینه، کشورهای عراق، سوریه و عربستان، به ترتیب بیشترین نقش را داشته‌اند. مطابق بررسی‌ها، شش کانون اصلی تولید گرد و غبار و ریزگرد شناسایی شده که حداقل ۱۰ توفان از این کانون‌ها، روانه ایران شده است. مساحت تقریبی مجموع این ۶ کانون اصلی، حدود ۶۶۵۴ کیلومتر مربع برآورد شده است. یکی از مهم‌ترین این کانون‌ها،

1. Karakaya
2. Keban
3. Atmosphere
4. Mie et al

مناطق محصور در مرز عراق و سوریه در غرب نینواست. دو کانون مهم دیگر، دو منطقه واقع در شمال سد حدیثه در شمال غرب دریاچه تارتار است. در دو کانون یادشده که مساحتی حدود ۱۹۲۳ کیلومتر مربع را دربر گرفته‌اند، بیش از ۲۸ توفان با شدت‌های نسبتاً زیاد در ۱۰ سال اخیر بخش‌های وسیعی از جغرافیای ایران را تحت‌تاثیر قرار داده است. دیگر کانون مهم شکل‌گیری و انتقال ریزگرد که ایران را با بحران جدی مواجه ساخته، صحرای المثنی واقع در ۲۰۰ کیلومتری مرز خوزستان است که مساحتی حدود ۱۶۳۰ کیلومتر مربع دارد (نواری، ۱۳۹۷: ۲۲۳-۲۲۴).

در پی سدسازی‌ها بر فرات - سدسازی‌های ترکیه و سوریه - جریان طبیعی این رود به عراق از ۷۵ درصد به ۲۸ درصد کاهش یافته است. افزون بر سدسازی‌های بی‌رویه ترکیه، سوریه نیز برای دو برابر کردن مساحت آبیاری با سدسازی بر این رود، برداشت از فرات را از ۵ میلیون متر مکعب به ۹ میلیون متر مکعب افزایش داده است (حافظ‌نیا و همکاران، ۱۳۹۶: ۸۶۳).

۴-۲- پیامدهای سیاسی - امنیتی سدسازی‌های ترکیه بر کشورهای تاثیرپذیر از دجله و فرات
ملاحظات امنیت ملی به تهدیداتی اشاره دارد که چارچوب دولت را تحت‌تاثیر قرار داده و آن را به مخاطره می‌اندازد. هر نوع تهدیدی که علیه سرزمین، جمعیت، حکومت و حاکمیت یک کشور صورت پذیرد، تهدید امنیت ملی آن کشور است. چهار عامل یادشده، عناصر تشکیل‌دهنده یک دولت و ارزش‌هایی حیاتی هر نظام سیاسی هستند که از آن‌ها به عنوان ملاحظات امنیتی در برخی متون سیاسی یاد شده است (غریاق زندی و شاکری، ۱۳۹۳: ۷۱).

در سال‌های اخیر، مصرف آب به دلیل عواملی مانند رشد جمعیت، گسترش شهرها و توسعه کشاورزی، افزایشی قابل توجه یافته است. عوامل یادشده، زمینه‌ساز بروز بحران آب و منازعه بین کشورهای ذینفع از رودهای بین‌المللی شده است (جعفری ولدانی، ۱۳۸۸: ۶۳).

منازعات آبی زمانی رخ می‌دهند که یک منبع آبی بر گستره‌ای بیش از یک کشور تاثیرگذار باشد و کشورها در نحوه و میزان استفاده از این منبع مشترک، دچار اختلاف شده باشند. خاورمیانه در شمار مناطقی است که با بحران آب مواجه شده است. حوضه آبریز دجله و فرات، بالقوه بحران‌زا است. ترکیه با ساخت سدهای متعدد، ورودی آب فرات به سوریه و عراق را کاهش داده است. این مساله، اعتراض این دو کشور را در پی داشته است. سوریه و عراق، خواهان تقسیم عادلانه دجله و فرات هستند و این دو رود را بین‌المللی می‌دانند؛ در حالی که ترکیه، دجله و فرات را رودهای سرزمینی می‌داند. سوریه و عراق در شرایط کنونی، توان مقابله با ترکیه را ندارند. پروژه‌های آبی ترکیه از مهم‌ترین موانع اجماع هیدروپلیتیکی

کشورهای تاثیرپذیر از دجله و فرات است (کرمی و همکاران، ۱۳۹۵: ۲۹).

آب بیش از آن که منبعی طبیعی و بااهمیت در این منطقه محسوب شود، ابزاری برای نمایش غرور ملی و کالایی اقتصادی و زراعتی تلقی می شود. رهبران ترکیه، پروژه گاپ را به عنوان ابزاری برای نمایش غرور و اقتدار ملی برجسته کرده اند و احزاب حاکم در این کشور فارغ از ایدئولوژی متبوع شان، از این پروژه بزرگ با توجه به ساخت سدها در منطقه عمدتاً کردنشین آناتولی، از سدسازی ها به عنوان ابزاری برای متحد ساختن کردها و ترک ها در برابر دشمن مشترک استفاده کرده اند. به بیان دیگر، از این پروژه برای بسیج حمایت های مردمی علیه دشمن بیگانه و به نفع دولت این کشور استفاده شده است (اُکتاو^۱، ۲۰۱۷: ۲۴۳).

راندمان استفاده از آب در آبیاری در ترکیه بیش از ۴۲ درصد نیست. به نظر نمی رسد مساله ای در ترکیه وجود داشته باشد که به دلیل آن، جریان رودهای دجله و فرات به سوریه و عراق کاهش یابد و استدلال کند که ترکیه به آب نیاز دارد، غیر از این که ترکیه از آب، به عنوان سلاح سیاسی علیه سوریه و عراق استفاده می کند. این مساله، نشان می دهد پروژه گاپ، برنامه ریزی ترکیه برای ایجاد کمبود آب در کشورهای پایین دست است و باعث محروم کردن سوریه و عراق، از حق آبه خود می شود که در طول چهارهزاره به آن وابسته بوده اند (سلامه و الانصاری^۲، ۲۰۲۱: ۱۶۲-۱۶۳).

نکته حائز اهمیت در حوضه آبریز دجله و فرات، به کارگیری آب و زیرساخت های آبی به عنوان سلاح در منازعات منطقه ای و فرامرزی است. این مساله از طریق کنترل، تخریب یا مسموم کردن آب صورت می گیرد. به عنوان مثال در سال ۲۰۱۸، در شهر بصره عراق، ده ها هزار نفر از ساکنان این منطقه به دلیل آلودگی آب، به شدت بیمار شدند. همچنین در سال ۲۰۱۶، دسترسی سوریه به آب آشامیدنی به میزان ۵۰ درصد به دلیل حملات عمادانه به زیرساخت ها در این حوضه آبریز کاهش یافت (کرزیموفسکی^۳، ۲۰۱۹: ۳۲۳).

ترکیه با استفاده از موقعیت بالادست رودخانه ای و تقویت قدرت اقتصادی، نظامی و ایفای نقش هژمون آبی در حوضه دجله و فرات، توان تاثیرگذاری بر مناسبات قدرت و مذاکرات میان طرفین را به نفع خود افزایش داده است (کیباراغلو^۴، ۲۰۱۷: ۱۰).

1. Oktav
2. Salameh & Al-Ansari
3. Krzymowski
4. Kibaroglu

نتیجه گیری

امروزه در بسیاری از مناطق جهان، آب از نقش و اهمیت راهبردی در توسعه پایدار و قدرت ملی برخوردار شده است. دجله و فرات از مهم‌ترین رودهای خاورمیانه به شمار می‌آیند که اختلاف بر سر نحوه و میزان بهره‌برداری از این رودها، سابقه‌ای طولانی همزمان با فروپاشی دولت عثمانی دارد. دجله و فرات بر محیط‌زیست، اقتصاد، فرهنگ، سیاست و امنیت کشورهای ترکیه، عراق، سوریه، ایران، اردن، عربستان، کویت و اکثر کشورهای حوزه خلیج فارس تاثیرگذار هستند. در دهه‌های اخیر و در پی بروز پیامدهای زیان‌بار ناشی از گرمایش زمین، مسائل زیست‌محیطی، بحران کمبود آب و تقسیم منابع آبی مشترک در صدر اولویت‌های سیاست داخلی و خارجی کشورهای درگیر با بحران آب قرار گرفته، مفهوم امنیت ملی را متحول و مدیریت منابع آبی، زمامداران را با تهدیدها و فرصت‌های قابل توجهی مواجه ساخته است. مسدودسازی جریان طبیعی رودهای بین‌المللی دجله و فرات، مخاطرات زیست‌محیطی، زیان‌های اقتصادی، آسیب‌های فرهنگی - اجتماعی و معضلات سیاسی - امنیتی گسترده‌ای بر منطقه و کشورهای تاثیرپذیر وارد ساخته است. در پی خشک شدن تالاب‌های منطقه میان‌رودان (بین‌النهرین)، به خصوص خشک شدن بخش‌های وسیعی از بزرگ‌ترین و باارزش‌ترین اکوسیستم طبیعی خاورمیانه (تالاب هورالعظیم)، سلامت انسانی به خطر افتاده است. این تالاب در دود دهه اخیر، به بزرگ‌ترین کانون شکل‌گیری و انتقال گرد و غبار و ریزگرد تبدیل شده است. تضعیف اکوسیستم‌های طبیعی منطقه، به دلیل گسترده بودن پیامدهای آن در ابعاد مختلف، امنیت ملی کشورهای تاثیرپذیر از رودهای دجله و فرات، به خصوص عراق، سوریه و ایران را تا حدی قابل توجه به خطر انداخته است. پروژه گاپ، به افزایش بیماری، بیکاری، ناامنی، گسترش فقر و آسیب‌های فرهنگی - اجتماعی ناشی از مهاجرت از سرناچاری منجر شده و منطقه و کشورهای تاثیرپذیر را با بحران‌های فزاینده مواجه ساخته است. تهدیدات گسترده زیست‌محیطی ناشی از کمبود آب بر اثر مسدودسازی جریان طبیعی رودهای یادشده، به امنیتی‌تر شدن دسترسی به آب و تشدید بحران منجر شده و احتمال منازعات خشونت‌آمیز بین کشورهای تاثیرپذیر با ترکیه و بین یکدیگر را تقویت کرده است. بهره‌برداری کامل ترکیه از ظرفیت سد ایلسو به تضعیف بیش از پیش اکوسیستم‌های طبیعی، تخریب عناصر زیست‌محیطی منطقه و تهدید امنیت ملی کشورهای تاثیرپذیر از رود دجله، به خصوص ایران و عراق منجر می‌شود. بهره‌برداری کامل ترکیه از ظرفیت این سد، گستره وسیعی از جغرافیای عراق و ایران را با مخاطرات بیشتری مواجه می‌سازد. در میان کشورهای منطقه، بیشترین معضلات ناشی از سدسازی‌های بی‌رویه ترکیه بر عراق تحمیل شده است. عوامل

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعية تدراس العالم الاسلامی

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بای جهان اسلام

۱۸۸

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

داخلی و خارجی تاثیرگذار بر عراق، به دلیل منافع مشترک در ابعاد مختلف، تاثیرات مشابه و گسترده‌ای بر ایران دارد. ترکیه با استفاده از موقعیت ژئوپلیتیکی از طریق کنترل جریان طبیعی رودهای دجله و فرات بر منابع حیاتی منطقه و کشورهای تاثیرپذیر تسلط یافته و سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه و توسعه‌طلبانه خود را عملیاتی و نقش هیدروهرژمونی، ایفا کرده است. مطابق نظریه بوزان، تهدید منابع حیاتی، «تهدید وجودی» و نیازمند «تدابیر اضطراری» است. مسدودسازی جریان طبیعی رودهای بین‌المللی دجله و فرات، حیات و بقای منطقه و امنیت ملی کشورهای تاثیرپذیر را با مخاطرات گسترده و فزاینده‌ای مواجه ساخته و اتخاذ «تدابیر اضطراری» را اجتناب‌ناپذیر کرده است. در این ارتباط، راهکارها و پیشنهادهای ذیل ارائه می‌شود: ۱- دیپلماسی کارآمد با تاکید بر منافع مشترک در مذاکره کشورهای زیان‌دیده از سدسازی‌های ترکیه بر رودهای دجله و فرات با این کشور، به عنوان آسان‌ترین و کم‌هزینه‌ترین راهکار احقاق حقوق و برخورداری از حق‌آبه طبیعی و تاریخی با هدف جلوگیری از منازعات خشونت‌آمیز؛ ۲- تعامل سازنده تمامی کشورهای ذینفع و تاثیرپذیر و استفاده از تمامی ظرفیت‌های نهادها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و سازمان ملل متحد در برابر ترکیه به‌منظور وادار کردن این کشور به رعایت حقوق و حق‌آبه کشورهای پایین‌دست رودهای دجله و فرات؛ ۳- استفاده حداکثری از ظرفیت‌های دیپلماسی برای متقاعد کردن ترکیه به خودداری از بهره‌برداری کامل از ظرفیت سد ایلیسو و ساخت سدهای جدید؛ ۴- اجماع‌سازی بین‌المللی برای محکومیت مسدودسازی جریان طبیعی رودهای بین‌المللی؛ ۵- تلاش جمعی کشورها، نهادها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و تشکل‌های غیردولتی برای تصویب قوانین و مقررات جامع و مانع بین‌المللی در نحوه و میزان بهره‌برداری از منابع آبی مشترک؛ ۶- تلاش حداکثری دولت‌ها، نهادها، رسانه‌ها و انجمن‌های غیردولتی برای شناسایی مسدودسازی جریان طبیعی منابع آبی مشترک، به عنوان تهدید صلح و امنیت بین‌الملل و رسیدگی به آن در شورای امنیت سازمان ملل متحد؛ ۷- استفاده از ظرفیت‌های کنوانسیون‌های بین‌المللی، به‌خصوص کنوانسیون‌های «تنوع‌زیستی» و «نجات دریایی» به‌منظور وادار کردن ترکیه به خودداری از اعمال سیاست‌های مبتنی بر هژمونی طلبی، نابودی اکوسیستم‌های طبیعی و تخریب عناصر زیست‌محیطی منطقه؛ ۸- پیگیری مطالبات و شکایت‌های زیست‌محیطی از طریق سازمان ملل متحد و دیگر نهادها و سازمان‌های بین‌المللی مرتبط و استفاده از ظرفیت دادگاه لاهه برای مواجهه حقوقی با مسدودسازی جریان طبیعی رودهای بین‌المللی؛ ۹- گسترش فعالیت‌های مدنی و تشکیل کمپین‌های حمایت از محیط‌زیست با استفاده حداکثری از ظرفیت‌های فضای مجازی برای برجسته‌سازی پیامدهای مخرب زیست‌محیطی ناشی از مسدودسازی جریان طبیعی

رودهای بین‌المللی؛ ۱۰- متقاعد ساختن کشورهای مسدودکننده جریان طبیعی رودهای دجله و فرات به رهاسازی حق آبه تالاب‌های منطقه میان‌رودان برای احیای بوم‌سازگان تضعیف و تخریب‌شده منطقه و کشورهای تاثیرپذیر.

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های پایه‌ای جهان اسلام

۱۹۰

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

منابع

الف- فارسی

کتاب:

- بوزان، باری (۱۳۹۷) مردم، دولت‌ها و هراس، (ترجمه پژوهشکده مطالعات راهبردی)، چاپ پنجم، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- بوزان، باری، ویور، الی، دوویدل، پاپ (۱۳۹۴) چارچوبی تازه برای تحلیل امنیت، (ترجمه علیرضا طیب)، چاپ سوم، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- شیلتون، دینا، کیس، الکساندر (۱۳۹۶) کتابچه قضایی حقوق محیط‌زیست، (ترجمه محسن عبدالهی)، چاپ دوم، تهران: انتشارات خرسندی.
- عراقچی، عباس (۱۳۹۶) دیپلماسی آب‌های فرامرزی و نظام بین‌الملل، چاپ دوم، تهران: انتشارات مرکز مطالعات سیاسی و بین‌المللی.
- کاویانی‌راد، مراد (۱۳۹۷) امنیت زیست محیطی ایران، چاپ اول، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- مجتهدزاده، پیروز، (۱۴۰۰) جغرافیای سیاسی و سیاست جغرافیایی، چاپ نهم، تهران: انتشارات سازمان مطالعات و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی.

مقالات:

- اسداللهی، سیدسروش، ذکی، یاشار (۱۳۹۹) «هیدروپلیتیک پروژه گاپ ترکیه و تاثیر آن بر امنیت زیست محیطی عراق و سوریه»، فصلنامه آمایش سیاسی فضا، دوره ۳، شماره یک، صص ۱-۱۰.
- جعفری ولدانی، اصغر (۱۳۸۸)، «استفاده از منابع آب رودهای مرزی ایران و عراق و حقوق بین‌الملل»، فصلنامه پژوهش حقوق و سیاست، دوره ۱۱، شماره ۲۶، صص ۶۳-۹۲.
- حافظ‌نیا، محمدرضا، طاهری، احمد، فرج‌زاده اصل، منوچهر، کریمی‌نژاد، حسین (۱۳۹۶) «تاثیر عوامل سیاسی در تشدید پدیده گرد و غبار در حوضه رودخانه‌ای دجله و فرات»، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۹، شماره ۴، صص ۸۵۷-۸۶۸.
- غرایق زندی، داوود، شاکری، اصغر (۱۳۹۳) «تاثیر مسائل راهبردی در روابط ترکیه و عراق بر ملاحظات امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران»، فصلنامه امنیت پژوهی، دوره ۱۳، شماره ۴۵، صص ۶۷-۸۷.
- قائم‌مقامی، سید علی (۱۳۹۶) «بحران آب و آب‌های فرامرزی ترکیه و امنیت ملی و محیط‌زیست ایران»، فصلنامه مطالعات منافع ملی، دوره ۲، شماره ۷، صص ۹۷-۱۱۷.
- کریمی، افشین، حسن‌زاده، جواد، پیشگاهی‌فرد، زهرا (۱۳۹۵) «تاثیر هیدروپلیتیک بر مناسبات عراق و ترکیه با تاکید بر دجله و فرات»، فصلنامه مطالعات سیاسی جهان اسلام، دوره پنجم، شماره ۱۷، صص ۲۹-۵۱.
- گل‌کریمی، عابد، کاویانی‌راد، مراد (۱۳۹۶) «تاثیر محدودیت منابع آب بر تنش‌های هیدروپلیتیک، (نمونه موردی: حوضه آبریز مرکزی ایران با تاکید بر حوضه آبریز زاینده‌رود)»، فصلنامه جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، دوره ۲۸، شماره ۱، صص ۱۱۳-۱۳۳.

- مختاری هشی، حسین، قادری حاجت، مصطفی (۱۳۸۷) «هیدروپلیتیک خاورمیانه در افق سال ۲۰۲۵، مطالعه موردی: حوضه‌های دجله و فرات، رود اردن و رود نیل»، فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره ۴، شماره ۱۱، صص ۷۴-۳۶.
- میان‌آبادی، حجت، امینی، اعظم (۱۳۹۸) «درهم‌تنیدگی آب، سیاست و محیط‌زیست در حوضه آبریز دجله و فرات»، فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره ۱۵، شماره ۲، صص ۸۶-۵۴.
- نواری، علی (۱۳۹۷) «ساخت و راه‌اندازی سد ایلیسو در ترکیه و پدیده ریزگردها در ایران: اولویت اصول مرتبط با حقوق بین‌الملل محیط‌زیست»، نشریه مطالعات حقوقی، دوره ۱۰، شماره ۴، صص ۲۶۱-۲۱۹.

ب- انگلیسی

- Adamo, Nasrat, Al-Ansari, Nadhir, Sissakian, Varoujan K (2020) "How Dams Can Affect Freshwater Issues in the Euphrates-Tigris Basins", Journal of Earth Sciences and Geotechnical Engineering, Vol.10, No. 1, pp: 43-76.
- Al-Ansari, N., Adamo, N., Knutsson, S., & Laue, J (2018) "Geopolitics of the Tigris and Euphrates Basins", Journal of Earth Sciences and Geotechnical Engineering, 8, no. (3), 187-222.
- Al-Madhhachi, Abdul-Sahib T. Rahi, Khayyun A. Leabi, Wafa K (2020) "Hydrological Impact of Ilisu Dam on Mosul Dam; the River Tigris", Geosciences, pp: 1-14.
- Bilgen, Arda (2018) "The Southeastern Anatolia Project (GAP) in Turkey: An Alternative Perspective on the Major Rationales of GAP", Journal of Balkan and Near Eastern Studies, pp: 1-21.
- Homer-Dixon, T. F (1994) "Environmental Scarcities and Violent Conflict: Evidence from Cases", International Security, Vol. 19, No. 1, pp. 5-40.
- Hommes, Lena, Boelens, Rutgerd , & Maat, Harro (2016) "Contested hydrosocial territories and disputed water governance: Struggles and competing claims over the Ilisu Dam development in southeastern Turkey", Geoforum, 71, pp: 9-20.
- Khalid, Mohammed (2020) "Geopoliti`cs of Water Conflict in West Asia: The TigrisEuphrates Basin", FINS Journal of Diplomacy & Strategy, Vol4, Issue 1, pp: 1-7.
- Kibaroglu, Aysegul, I.H. Olcay Ünver (2000) "An institutional framework for facilitating cooperation in the Euphrates-Tigris river basin", International Negotiation, Volume 5, Issue 2: 311-330.
- Krzymowski, Adam (2019) "Water as a Weapon of War in the Tigris-Euphrates Basin", Przegląd Strategiczny, (12), pp: 319-334.

فصلنامه علمی-پژوهشی
پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام

۱۹۲

سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۱

فصلنامه علمی-پژوهشی
پژوهشهای یاسی جهان اسلام

۱۹۳

پژوهشهای سلسله‌ای‌های ترکیه، بر امنیت ملی کشورهای...

- Mic, D, L. Xiushan, S. Lin and W. Ping (2008) "A dust-storm process dynamic monitoring with multi-temporal MODIS data", The International Archives of photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences, Vol. XXXVII. Part B7, pp. 965-969.
- Oktav, Ö. Z (2017) "Turkey's water policy in the Euphrates-Tigris basin", Environmental change and human security in Africa and the Middle East, pp 239-255.
- Salameh, Elias & Al-Ansar, Nadhir (2021) "Deficient Developmental Planning Leading to Water Conflicts across Political Borders: The Way Forward", Article in Engineering, pp: 158-172.

ج- اینترنتی

- پایگاه خبری تحلیلی دانشگاه رازی، بررسی حق آبه ایران از رودخانه‌های مرزی مشترک با ترکیه در غرب کشور و اثرات پروژه گاپ ترکیه بر ایران و کشورهای منطقه (۱۴۰۰/۶/۲): <http://razipress.ir/News/Item:30476>.
- خبرگزاری مهر، ترکیه رود فرات را به نهر آب کوچک تبدیل کرده است (۱۴۰۰/۶/۴): <https://www.mehrnews.com/news/4966603>.

DOI: ۱۰.۲۱۸۵۹/priw-۱۲۰۴۰۷

به این مقاله این گونه ارجاع دهید:

نادری، محمد؛ گودرزی، مهناز؛ امام جمعه‌زاده، سید جواد (۱۴۰۱)، «بررسی پیامدهای سده‌سازی‌های ترکیه بر امنیت ملی کشورهای تأثیرپذیر از دجله و فرات» فصلنامه پژوهشهای سیاسی جهان اسلام، س ۱۲، ش ۴، زمستان ۱۴۰۱، صص ۱۶۷-۱۹۳.